

*Burgemeester van Roosendaal
Han van Midden*

Allerbeste inwoners van de stad Roosendaal en onze mooie dorpen Wouw, Nispen, Wouwse Plantage, Heerle en Moerstraten,

Het einde van het jaar is daar en dat betekent bij mij altijd een moment van reflectie. Reflectie op het afgelopen jaar. Reflectie op het handelen van mensen, landen, mezelf en wat er allemaal omgaat in de wereld. U raadt het al, dat is geen kort reflectiemoment geweest. Wat hebben we immers in 2022 allemaal wel niet zien gebeuren wat we tot voor kort onmogelijk hadden geacht? Prijzen die de pan uitrijzen, tekorten aan materialen, grote landelijke protesten, omgekeerde vlaggen, mensen die niets meer van elkaar tolereren en zelfs oorlog nabij de Europese grens. Dit jaar was de wereld, en dus ook ons land, in rep en roer. En hoewel dit ver weg lijkt voor sommigen is er in onze gemeente een toenemende armoede en hebben mensen moeite om te bestaan. Dat zijn feiten waar ik van schrik en allerm minst trots op ben. Het zijn feiten die mij dagelijks drijven om het werk te doen wat ik doe, werk dat ik niet alleen doe. Toch ben ik ook trots, soms enorm trots. Waarop dan, hoor ik u vragen? Welnu, dat zijn een heleboel dingen die de sociale media amper halen, maar erg belangrijk zijn voor u allemaal. En daarvan heb ik een hele belangrijke genomen om extra aandacht te geven: ons publieke hart.

Ik ben trots op al onze vrijwilligers en mantelzorgers in de gemeente, onze buurtpreventisten, onze politiemensen, onze brandweerlieden, onze kanjers uit de zorg die nog steeds de gevolgen van Corona dubbel voelen, onze onderwijzers, jongerenwerkers, onze hardwerkende ambtenaren en nog zoveel meer mensen die elke dag opstaan om het verschil te maken voor een ander en niet primair voor hun portemonnee. In een wereld die niet gemakkelijk is en soms aanvoelt alsof deze nooit meer makkelijk wordt. Een wereld waarin het lijkt of iedereen boos op elkaar is. Een wereld waarin mensen met een publieke functie het nooit meer goed kunnen doen en gewantrouwd worden. En dan is het toch logisch om een publieke functie te verlaten en in te ruilen voor een beter betaalde baan elders? En ja, sommigen doen dat, maar de meesten volgen hun publieke hart. Gelukkig maar.

Mag ik u uitnodigen om met mij een gedachtesprong te maken? Zullen we ons publieke hart weer eens gaan waarderen? Onze publieke sector is niet alleen onmisbaar, het is het fundament van ons land, onze welvaart en ons welzijn. Laten we niet trots zijn op **wie of wat** we zijn, maar op de waarom-vraag, **waarom** we zijn wie we zijn. Dan zal er al snel een antwoord komen: 'je maintiendrai'. U herkent het waarschijnlijk van uw paspoort en dat klopt. Het betekent: 'ik zal handhaven'. Dat klinkt streng, maar het is in de kern zacht, zoals veel strenge dingen. Het betekent ook het handhaven van wat we hebben. Dat publieke hart. Daar waar we echt wat trotser op mogen zijn. En handhaven wat we hebben en streven naar beter, daar kunt u bij mij elke dag weer op rekenen.

Uw trotse burgemeester
Han van Midden

